

Sygn. akt II K 1119/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Aleksandra Grzelak - Kula

Protokolant Dagmara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 27 października 2014 r.

s p r a w y ***J. M.***

syna L. i J. z d. K.

urodzonego dnia (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 lipca 2014 roku w S. woj. (...) prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd marki F. (...) nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z wynikiem badania na urządzeniu kontrolno pomiarowym wskazującym odpowiednio badanie I - 0,33 mg/l, badanie II - 0,34 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w Złotoryi sygn. akt VIK 154/09,

to jest o czyn z art. 178a § 4 k.k. :

I. oskarżonego ***J. M.*** uznaje za winnego tego, że w dniu 18 lipca 2014 r. w S., znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) będąc wcześniej skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 21.05.2009 r. w sprawie VI K 154/09 za popełnienie występku z art. 178a § 1 k.k., tj. występku z art. 178a § 4 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności w stosunku do oskarżonego ***J. M.*** na okres 3 (trzech) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego ***J. M.*** środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu ***J. M.*** okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 18 lipca 2014 do dnia 27 października 2014;

V. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego ***J. M.*** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 250 złotych, w tym 180 złotych opłaty.

Sygn. akt II K 1119/14

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 lipca 2014 r. J. M. wypił 4 piwa. Następnego dnia rano jego żona, która przewlekłe choruje, źle się poczuła i poprosiła go o zawiezenie do szpitala. J. M. wsiadł do samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) i prowadził go w kierunku szpitala jadąc m. in. przez S.. Znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

dowód: wyjaśnienia J. M. k. 12-14,27-29

zeznania A. M. k. 18

protokół badania trzeźwości k. 2

świadcstwo wzorcowania k. 3

J. M. był już skazany za popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 21 maja 2009 r. w sprawie o sygn. akt VI K 154/09.

dowód: dane o karalności k. 24-26

odpis wyroku k. 27

J. M. ma 56 lat. Jest emerytem, otrzymywane przez niego świadczenia wynoszą 3150 zł. Na utrzymaniu ma żonę i córkę. Jest właścicielem domu w S. i samochodu osobowego.

dowód: wyjaśnienia J. M. k. 12-14,27-29

dane o karalności k. 20-21

odpis wyroku k. 25

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu zdarzenia nie pił alkoholu, lecz dzień wcześniej wypił 4 piwa. Rano jego żona, która jest dializowana, źle się poczuła i poprosiła go o zawiezenie do szpitala. Oskarżony podał, że czuł się dobrze i nie sądził, że badanie trzeźwości mogłoby coś wykazać, więc zdecydował się prowadzić samochód.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego jako wiarygodne w pełni, ponieważ wraz z pozostałymi dowodami tworzą spójną całość.

Co do faktu spożywania alkoholu jego wyjaśnienia korespondują z protokołem badania trzeźwości, z którego wynika, że w wydychanym przez oskarżonego w chwili zatrzymania powietrzu stężenie alkoholu wynosiło 0,33 mg/dm³. Co prawda J. M. wskazywał, że czuł się dobrze i nie sądził, że badanie wykaze alkohol w jego organizmie, lecz podał przecież, ile i jakiego rodzaju alkohol wypił dnia poprzedniego.

Relacja oskarżonego co do celu, w jakim wybrał się z domu, znajduje potwierdzenie w zeznaniach jego żony – A. M.. Wynika z nich bowiem, że rano 18 lipca 2014 r. poczuła się źle i nie była w stanie sama pojechać do szpitala, więc poprosiła męża o zawiezenie, a ten się zgodził.

Niewątpliwe jest także, w świetle danych o karalności i odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 21 maja 2009 r. w sprawie o sygn. akt VI K 154/09, że J. M. był już skazany za występki z art. 178a § 1 k.k.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów zgromadzonym w sprawie. Wszystkie zostały sporządzone we właściwej formie, przez powołane do tego osoby. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich prawdziwości.

W oparciu o te dowody Sąd ustalił, że J. M. prowadził 18 lipca 2014 r. w S., a więc w ruchu lądowym, pojazd mechaniczny – samochód marki F. (...) o nr rej. (...) w czasie, gdy w jego organizmie znajdował się alkohol w stężeniu $0,33 \text{ mg/dm}^3$ w wydychanym powietrzu. Jest to stan nietrzeźwości zgodnie z jego definicją zawartą w art. 115 § 16 k.k. Oskarżony był już skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Złotoryi z dnia 21 maja 2009 r. w sprawie o sygn. akt VI K 154/09. Wyżej opisanym zachowaniem oskarżony wypełnił znamiona występku z art. 178a § 4 k.k. Sąd zmodyfikował w wyroku opis czynu w taki sposób, aby odzwierciedlał on wszystkie niezbędne znamiona tego przestępstwa wskazując zwłaszcza dokładnie stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu. Skoro podczas pierwszego badania, dokonanego tuż po zatrzymaniu oskarżonego, wynosiło ono $0,33 \text{ mg/dm}^3$, a następne badanie wykonano po 18 minutach i wykazało ono stężenie $0,34 \text{ mg/dm}^3$, kiedy oskarżony już nie prowadził pojazdu, to należało przyjąć, że pojazd prowadził w chwili, gdy znajdował się w stanie nietrzeźwości wykazanym podczas pierwszego badania. Ponadto Sąd dokładnie opisał wyrok, którym skazano wcześniej oskarżonego za popełnienie występku z art. 178a § 1 k.k. wskazując datę jego wydania.

Oskarżony działał świadomie – wiedział, ile alkoholu wypił, ponieważ określił to podczas przesłuchania. Naruszył oczywisty zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości. Czynu tego dopuścił się, mimo że był już wcześniej skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu jest znaczny. Dokonując takiej oceny Sąd wziął pod uwagę, że oskarżony poruszał się w dzień powszedni, w porze, gdy natężenie ruchu jest spore, a więc i zagrożenie przez niego powodowane było większe. Nie jechał sam – wiozł swoją żonę. Na złagodzenie tej oceny wpływ ma stężenie alkoholu w organizmie niewiele przekraczające ustawowy próg.

Sąd uwzględniając wniosek Prokuratora złożony w trybie art. 335 k.p.k. wymierzył oskarżonemu uzgodnioną z nim karę 10 miesięcy pozbawienia wolności za popełnienie przypisanego mu występku. Kara w takim wymiarze, zdaniem Sądu, odniesie wobec oskarżonego skutek. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu. Okolicznością obciążającą była wcześniejsza karalność oskarżonego.

Wobec sprawców przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. praktycznie wyłączona jest możliwość warunkowego zawieszenia wykonania kary, o czym stanowi art. 69 § 4 k.k. ograniczający możliwość zastosowania tej instytucji do szczególnie uzasadnionych przypadków. Sąd doszedł do wniosku, że zachowanie oskarżonego zasługuje na taką ocenę. Należy bowiem wziąć pod uwagę szczególną sytuację motywacyjną, w jakiej znalazł się oskarżony. Jego przewlekłe, poważnie chora żona gorzej się poczuła, nie była w stanie sama pojechać do szpitala z odległej miejscowości, więc poprosiła męża o zawieszenie. Oskarżony pił alkohol dzień wcześniej i w swoim subiektywnym przekonaniu nie odczuwał już skutków jego działania. Sąd uznał, że wobec J. M. można przyjąć pozytywną prognozę kryminologiczną. Należy wziąć pod uwagę, że był on karany dotychczas jeden raz, w 2009 r., 5 lat temu. Przez cały ten okres jego zachowanie nie budzi zastrzeżeń. Oznacza to, że nie jest osobą skłoną do naruszania prawa, że są to incydenty w jego życiu. Zdaniem Sądu już samo zagrożenie wykonania kary będzie oddziaływać na oskarżonego zapobiegawczo.

Okres warunkowego zawieszenia wykonania kary Sąd określił na 3 lata, zgodnie ze złożonym przez Prokuratora wnioskiem. W ocenie Sądu taki okres jest wystarczający, aby zweryfikować postawę oskarżonego.

Skazując oskarżonego za popełnione przestępstwo Sąd zobowiązany był orzec środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Ponieważ oskarżony prowadził pojazd mechaniczny, Sąd orzekł zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Jego okres określił na 2 lata, zgodnie ze złożonym wnioskiem. Swoim zachowaniem bowiem oskarżony nie daje gwarancji bezpieczeństwa i wyeliminowanie go z grona kierowców jest konieczne, zaś 2-letni okres zakazu powinien wystarczyć, aby uświadomić mu dolegliwość tego środka i przekonać o nieopłacalności łamania prawa.

W związku ze skazaniem oskarżonego za czyn z art. 178a § 4 k.k. Sąd uznał za stosowne orzeczenie wobec niego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Jest to

dodatkowe świadczenie o charakterze finansowym, które wzmocni oddziaływanie wyroku jako całości. Kwota tego środka karnego dostosowana jest do możliwości majątkowych oskarżonego.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe uwzględniając wniosek Prokuratora i kierując się sytuacją majątkową J. M..